

Α' ΓΥΝΗ [έντρομος]

Εἶνε ἡ μοῖρά μου αὐτά;

Α' ΡΥΦΤΙΣΣΑ

Ἡ μοῖρά σου, Φροσύνη!

[Ἡ γυνὴ συνάπτει τὰς χεῖρας έντρομος. Καταπίπτει ἡ αὐλαία].

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εἶναι ἀμάρτημα τὸ νὰ ἀναχωρήσῃ τις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, διηγεῖται ποῦ ὁ κ. Ν. Δραγοῦμης, χωρὶς νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰ ὄπτα-
 ρεῖα τοῦ *κεμπάσιου* ὅταν τις φίλος μου μὲ ὠ-
 δήγησε πρῶτην φοράν εἰς ἓν ἐκ τῶν πλέον ὀνο-
 μαστῶν, κείμενον παρὰ τὸ Βαλιδὲ Χάνι, ἡσθάν-
 θην κλονουμένην τὴν γενναιότητα τοῦ στομά-
 χου μου, καὶ ἐκλείπουσαν τὴν ἀκάθεκτον πει-
 νάν μου. Τοῦρκὸς τις καταλιγδωμένος, τὰς χει-
 ρίδας τοῦ ὑποκνήσιου ἔχων ἀνεστραμμένας ὑπε-
 ράνω τῶν ἀγκῶνων, ἐστέκετο παρὰ τὴν πύλην,
 καὶ ἠρώτα τοὺς εἰσερχομένους πόσας *σούβλας*
θέλουσι. Ἐπέρα εἰς μικροὺς καὶ λεπτοὺς ὄβε-
 λούς ἀνὰ δύο ἐλάχιστα κομμάτια κρέατος λι-
 παροῦ, καὶ τὰ ἔφηνε, θέτων ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν
 ἄρτον τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ξέ-
 νους. Ὁ φίλος μου, ὅστις κατοικεῖ πρὸ πολλοῦ
 εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἶχε πολλάκις γευθῆ τὸ
 περιώνυμον ἐκεῖνο φαγητόν. Εἰσῆλθε λοιπὸν
 θαρραλέως εἰς τὸ ὄπτανεῖον, καὶ μετὰ δύο του
 λέξεις, ὁ ἐπιτήδειος μάγειρος, ἀνασηκώσας τὴν
 πλατεῖαν ἀναξυρίδα του καὶ περισφιγῆσας τὴν
 ζώνην του, ἔψησε τὸ *κεμπάσιον*, καὶ βαλὼν αὐ-
 τὸ ἐντὸς πινακίου ξυλίνου ὀμοῦ μὲ τὸν ἄρτον,
 μᾶς τὸ παρουσίασεν ἀχνίζον, καθήσαντας εἰς
 γωνίαν τινὰ ἐπὶ σκαμνίου χαμηλοῦ. Ἐλησμόνη-
 σα νὰ εἶπω ὅτι, ἐνῶ μᾶς ἔφερον αὐτὸ, τὸ ἀνε-
 κάτῳε χαριέντως μὲ τὰ δάκτυλά του, διὰ νὰ ἐ-
 ρεθίσῃ βεβαίως πλείοτερον τὴν ὄρεξίν μας. Πρέ-
 πει ἐν τοσοῦτῳ νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ εὐωδία,
 γαργαλίσασα τὸ ὀσφραντικὸν αἰσθητήριόν μου,
 ἤξησεν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν πεινάν μου, ὥστ' ἐ-
 λησμόνησα καὶ τὰς λιγδωμένας ἀναξυρίδας καὶ
 τοὺς γυμνοὺς πόδας τοῦ μαγείρου μας, καὶ ἄλ-
 λο δὲν ἔβλεπον εἰμὴ τοὺς ἐπέχοντας τόπον πε-
 ρόνης δακτύλους μου, ἀναβαίνοντας καὶ κατα-
 βαίνοντας ἀπὸ τοῦ στόματός μου εἰς τὸ τρυ-
 βλίον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρυβλίου εἰς τὸ στόμα μου.
 Ποτέ μου δὲν ἐγεύθην φαγητὸν γλυκύτερον! Εἶ-
 ναι ἄρα ἀνάγκη νὰ προσθέσω, πρὸς ἐπικύρωσιν
 τοῦ λόγου μου, ὅτι καὶ ὁ μέγας δούξ τῆς με-
 γάλης Ῥωσίας Κωνσταντίνος ἐγεύθη εἰς τὸ ἴ-
 διον μέρος, ὀλίγον πρὸ ἐμοῦ, *κεμπάσιον*, καὶ
 ὅτι ἡ γνώμη του συμφωνεῖ παραδόξως μὲ τὴν
 ἰδικήν μου;

Ἡ μεγάλη καταστροφή, ἣν αἱ τίγρεις ἐ-
 πενέγκουσιν ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἀναγκάζει τοὺς πολί-
 τας καὶ τὴν κυβέρνησιν νὰ κηρύττωσιν ἀδιάλ-
 ληκτον κατ' αὐτῶν πόλεμον. Οἱ ὑπὸ τῆς κυβερ-
 νήσεως τεταγμένοι θηριοκτόνοι φαρμακοῦσι, του-

φεκίζουσιν, ἀγρεύουσιν τὰς προστυγαχνοῦσας,
 καθ' ἐκάστην δὲ ἀγγέλλουσι μετ' εὐφημιῶν αἱ ἐ-
 φημερίδες τὸν ὄλεθρον τριῶν ἢ τεσσάρων τῶν ἀ-
 μειλίκτων ἀνθρωποφάγων θηρίων. Δυστυχῶς δὲν
 ἐξηκριβώθη εἰσέτι ἡ εἰς φαρμάκωσιν ἀναγκαῖα
 τοῦ δηλητηρίου ποσότης, διότι αἱ τίγρεις, πρὶν
 ἀποθάνωσι, κρύπτονται εἰς δάση ἀπρόσιτα. Ἐ-
 ξελθὼν ποτε ἐπὶ θήραν ὁ λοχαγὸς Κωλφιλδ
 μετὰ τῶν ὀπαδῶν του εὗρε τίγριν κατατρώγου-
 σαν πτώμα ποιμένος· ἀλλὰ τὸ θηρίον ἰδὼν πόρ-
 ρωθεν τοὺς διώκτας ἔφυγε δρομαίως. Ὁ λοχα-
 γὸς δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν καταδιώξῃ, διότι ἦτο
 δεῖλη ὄψια· ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ ἐπιπάσῃ δη-
 λητήριο εἰς τὸν ἡμίβρωτον ποιμένα, ἐπιστρέψας
 δὲ τὴν ἐπιούσαν λίαν πρῶτ' εὗρε τὸ θηρίον νε-
 κρὸν πλησίον τοῦ ἀνθρωπίνου λειψάνου. Οἱ πο-
 λῖται ἠγανάκτησαν κατὰ τοῦ λοχαγοῦ, ὡς οὐ-
 δεμίαν ἔχοντος ἐξουσίαν νὰ ἐπιπάσῃ δηλητήριο
 εἰς τὸ πτώμα ἢ νὰ ἀφῆ τοῦτο ἐκτεθειμένον εἰς
 βοράν, διότι διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἔπρεπε καὶ τὸ
 σῶμα ναύτου, καταβρωθέντος τὸν πόδα ὑπὸ κή-
 τους, νὰ ἐκριφθῆ εἰς τὴν θάλασσαν ἵνα χρησι-
 μεύσῃ δέλεαρ πρὸς σύλληψιν ἐκείνου. Πρὸς ἄμυ-
 ναν τῶν τίγρεων ἐπενοήθη πανοπλία, ἣν φοροῦν-
 τες οἱ θηρευταὶ ὁμοιάζουσιν ἀκανθοχοίρω.

Τὸ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναστάσεως ἀναφθὲν
 φῶς, προσπαθοῦσιν, εἰς τινα μέρη τῆς Ἑλλά-
 δος, ἀνάπτοντες τὸν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων εἰκό-
 νων καίόμενον λύχνον, νὰ τὸ διατηρῶσιν ἄσβε-
 στον μέχρι τῆς Ἀναλήψεως. Τοῦτο ἐνθυμίζει τὸ
 ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης ἐν Μαντινεῖα
 διατηρούμενον ἄσβεστον πῦρ, ὡσαύτως καὶ τὸ
 ἐν Δελφοῖς καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ τὸ ἐν Ῥώμῃ
 τῶν ἐστιάδων.

Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξίου Νούτσου οὐ-
 δένα λανθάνει ὀπλαρχηγὸς τοῦ διαδόχου
 Ἀλῆ Πασσᾶ τῶν Ἰωαννίνων κατέστη χρησι-
 μότατος εἰς πολλοὺς καὶ πολλοὺς ἔσωσεν
 ἀπὸ τῶν ὀνύχων τοῦ αἰμοβόρου τυράννου. Εἶ-
 χεν ὅμως τὸν χαρακτῆρα δεσποτικὸν καὶ ἡξίου
 νὰ ὑποτάσσωνται αὐτῷ πάντες αἱ νόμοι καὶ αἱ
 θεσμοί. Ἐορτὴν τινα τοῦ Πάσχα, βραδύναντος
 αὐτοῦ, οἱ ἱερεῖς ἔφαλον τὸν ὄρθρον καὶ ἤρχισαν
 τὴν λειτουργίαν. Ὁ Νούτσος ἦλθεν ἀργά· ὀργι-
 σθεὶς, διατάττει ν' ἀρχίσῃ ἐκ δευτέρου ὁ ὄρθρος
 καὶ οὕτως ἐγένετο.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

Ἐπελογίσθη ὅτι ἀπὸ καταβολῆς κόσμου μέ-
 χρι τοῦδε ἀπεβίωσαν 26,628,843,285,075,
 840 ἄτομα.